

, expressions

CINEMA

El triomf dels fotogrames modestos

XAVI MARTÍ

El festival CLAM inicia la vuitena edició amb la pel·lícula 'Esperando septiembre'

Es posa en marxa la vuitena edició del Festival Internacional de Cinema Solidari CLAM de Navarres amb un film autofinançat i el Festival Jove de Curtmetratges Urbans de l'Hospitalet de Llobregat i Metropol. His bat el seu record d'obres presentades

Anna Pujol Reig
expressions@setmanaridirecta.info

El cinema és explicar històries, emocionar, fer riure, crear ficcions, fer creure el que no es creïble, transmetre i moltes coses més. I el pressupost elevat no sempre té relació amb el fet que aquests objectius s'assoleixin o no. Ja fa molt de temps que la macroindústria ha deixat de banda la qualitat més important: el talent. Per aquest motiu, va resultar interessant que el tret de sortida del CLAM fos a càrrec d'un film de pressupost modest i autofinançat. La seva directora, la manxega Tina Olivares, va començar el seu parlament sobre el llargmetratge *Esperando septiembre* amb la paraula "autofinançament" i va continuar dient: "No més volia explicar una història... de fet, vaig pensar: 'No pot ser que costi tant perquè, que és una pel·lícula? Una història de 90 minuts'". Demanant un microcrèdit i amb els seus estalvis, Tina Olivares va decidir autoproduir la seva *opera prima*. La clau per dur-ho a terme són els escenaris exteriors i el fet de tenir amistats i gent coneguda a la qual li agradi el projecte. De fet, els actors i les actrius són professionals, però totes han col·laborat de forma desinteressada en el film, que fins i tot compta amb la presència de l'actor Fele Martínez, que hi va col·laborar "per amor a l'art". Com va dir Tina Olivares: "En temps de crisi i de macroeconomia, hi ha gent que té

ganes de fer coses i de continuar endavant. Si el sistema no t'acompanya, t'ho fas tu. Els del cine estem fent això".

Al festival petit, hi ha la bona confitura

Precisament, aquests festivals petits i modestos, com el CLAM, contribueixen a la tasca -gran i imprescindible- de donar a conèixer projectes com *Esperando septiembre*. La promoció és una de les parts més costoses, i aquests films no tenen accés als mitjans habituals per manca de pressupost.

A part de donar a conèixer i promoure els nous talents, aquest any, el Festival CLAM es divideix en dues quinzenes: la primera, del 18 al 20 de març, té com a eix central la corrupció política; la segona, del 25 al 27, se centra en la temàtica de les relacions socials al segle XXI. A part de la projecció de llargmetratges, també hi haurà un concurs de curts, basats en la temàtica dels drets humans, els drets civils i la solidaritat. Paral·lelament al festival, hi ha dues exposicions que es podran visitar durant tot el mes de març: *El cinema en temps de guerra, exili i repressió a Congo*, *perill de riqueses, un perill per a l'alta tecnologia*.

L'auge del curtmetratge

Quant parlem d'autofinançament en el món del setè art, sovint, ens ve al cap la paraula curt. Fins ara, aquest format era usat per poder fer el pas cap als 60 minuts, però,

avui dia, el curtmetratge té vida i prestigi per si mateix. Actualment, hi ha més de deu festivals dedicats a aquest format al territori català: Manlleu, Terrassa, Celrà, Roda de Barà, Cambrils, Torelló, el Masnou i Navarres, en són alguns exemples. La proliferació de festivals dedicats al curt evidencia la bona salut del gènere i la gran quantitat de produccions que es fan en aquest format. A la cinquena edició del Festival Jove de Curtmetratges Urbans de l'Hospitalet de Llobregat i Metropol, que organitza l'Associació de Joves per la Igualtat i la Solidaritat (JIS), la participació va superar amb escreix les edicions passades, amb la presentació de curts que venien de fora de Catalunya i de l'Estat espanyol. El premi del públic va ser pel curt d'Elisabet Valle *Sin Piedad*, que, mitjançant la participació de tres adolescents residents a Bellvitge, ens mostra la realitat -sempre amb humor de fons- que els toca viure a la majoria de barris humils del territori. De la mateixa manera que *Esperando septiembre*, aquest curt va penetrar en el públic del Centre Cultural Barrales (espai on es duia a terme el festival) amb menys de 30 minuts de metratge, amb un pressupost mínim i una càmera de vídeo. Una cop més, es posa en evidència que, en l'àmbit del cinema, es pot fer molt amb molt poc.

+ INFO

www.clamfestival.org
www.metropolhis.cat

DVD

Berlín: sinfonia de una ciudad

(Tribanda, 1927)
Director: Walter Ruttmann.
Guionistes: Karl Freund, Carl Mayer. Durada: 67 minuts.

Abans de col·laborar amb Leni Riefenstahl i el seu propagandisme nazi, Walter Ruttmann va comptar amb alguns grans talents de la indústria alemanya per aquesta notable pel·lícula. El cineasta va agermanar esteticisme, avantguarda i un cert regust de documental de la vella escola, que construïa i seleccionava imatges sense la vocació objectivista que el gènere tindria en el futur. Caracteritzada pel seu muntatge rítmic amb ressons del cinema soviètic de l'època, endol-

cida per algun moment extraordinari de bellesa plàcida, *Berlín: sinfonia de una ciudad* retrata l'urbs com a vesper humà. També com un espai de contrastos on el luxe conviu impudicament amb la misèria. En molts passatges, brilla la fascinació per la modernitat del moment, pel poder de les grans màquines i la rotunditat dels espais industrials. Però l'obra també permet visualitzar el costat fosc del progrés en forma de massificació del lumpen. IGNASI FRANCH

DVD

En el camino

(Cameo, 2010)
Directora i guionista:
Jasmila Zbanic.
Durada: 99 minuts.

La directora d'*El secreto de Esmá* es consolida com a autora amb aquest retrat femení. Sensible però considerablement elegant, potènciat per l'empàtica interpretació de Zrinka Cvitesic. La protagonista és la jove hostessa de vol Luna, emparellada amb Amar, un controlador aerí amb tendències alcohòliques que li provoquen problemes laborals, fins que comença a trobar respostes al desencís existencial en el fonamentalisme. Aquest relat de dos

individus que busquen el seu lloc al món se situa a l'actual Bòsnia-Herzegovina, on les ferides de la guerra estan lluny de tancar-se i on encara hi roman molta desesperació permeable a la radicalització religiosa. Més emocional que no pas política, *En el camino* planteja fins a quin punt l'amor pot superar grans divergències de cosmovisió i d'expectatives vitals i resulta una mirada més que apreciable a les realitats diverses d'una Europa que també és musulmana. I. F.

DVD

Sueño de amor eterno

(Resen-Suevia, 1935). Director: Henry Hathaway. Guionistes: V. Lawrence, E. J. Meyer, J. Meehan, W. Young. Durada: 82 minuts.

Peter i Mary s'estimen des que són infants, però l'orfanat del primer comporta un trasllat que els separa. Malgrat el pas dels anys, mai no s'esborra d'ell el neguit d'haver perdut una ànima bessona. Aquest petit clàssic relata un amor romàntic capaç de superar la distància, el temps i la mateixa mort. Basada en una novel·la, la pel·lícula es divideix en diversos segments, alguns d'ells separats per grans salts cronològics. L'idilisme

desfermat de la proposta, juntament amb aquesta estructura episòdica i parateatral, probablement sorprendrà les audiències modernes. L'atractiu estètic de les escenes oníriques ha fet que el film passi a la posteritat tot i les limitacions pròpies dels drames pseudovictorians i vagament gòtics del moment, condicionats per una concisió narrativa que facilitava l'efectivitat de l'entreteniment, al preu de dificultar el creixement de les històries que contenien. I. F.